

Izhaja vsako sredo
in petek jutraj.
Stane za celo leto 15 L.
» pol leta 8 »
» četrt leta 4 »
Za inozemstvo celo
leto lir 40.
Na naročila brez do-
poslane naročnine se
ne moremo ozirati.
Odgovorni urednik:
Polde Kemperle.

GORIŠKA STRAŽA

Št. 22

V Gorici, v petek 18. marca 1927.

Leto X.

Ne frankirana pisma se
ne sprejemajo. Oglasi
se računajo po dogo-
voru in se plačajo v
naprej. — List izdaja
konsorcij »Gor. Stra-
že«. — Tisk Katoliška
tiskarne v Gorici. Ri-
va Piazzetta št. 18.
Uprava in uredništvo:
ulica Mameli št. 5.
(prej Scuole).
Telef. int. št. 308.

Slavimo slavo....

Slavimo slavo slovanskih aposto-
lov svetih bratov Cirila in Metoda!
Letos poteče 1100 let od rojstva sv.
Cirila in vesoljni krščanski svet se
bo ob praznovanju te pomembne
obletnice spominjal obeh svetih
blagovestnikov, ker je njuno veliko,
zgodovinsko delo tako tesno spoje-
no in medsebojno prepleteno, da
ga ni mogoče ločiti in razdeliti.

Tudi nas goriške Slovence veže
sveta dolžnost, da dostojno in pri-
srčno praznujemo to spominsko
slavje ter se s srcem in z dušo po-
slavimo v blagoslovljeno delovanje
svetih solunskih bratov. Kdor po-
gleda v našo književnost, v naše
domove in naše cerkve, bo opazil,
da svoja apostola premalo poznamo
in premalo častimo. In vendar sta
ona dva mogočna orjaka, ki stojita
ob robu davnine in dvigata zastor,
izza katerega stopajo naši predniki,
do tedaj nevedni sinovi teme, v ve-
liko luč svetovne povestnice in pod
blagodejni vpliv solnca božje Res-
nice.

Nismo poučeni kako nameravajo
naše cerkvene in svetne ustanove
proslaviti 1100 letnico Cirilovega
rojstva. Uverjeni smo pa, da bodo
v polni meri izpolnile častno nalo-
go. Kar se cerkvene proslave tiče,
nam ne pristojajo nasveti in pobu-
de. Naj pripomnimo samo, da so
Slovenci častili sveta brata kot svet-
nika že v 10. stoletju in se je potem
to češčenje nadaljevalo skozi ves
srednji vek do današnjih dni, ko
se je zlasti po prizadevanju nepo-
zabnega škofa Slomška krepko
poživilo in poglobilo. Naj bi se zla-
sti v letošnjem letu razvnelo v mo-
gočnejši plamen navdušenja in gore-
čih molitev! Pač pa moramo naslo-
viti na naše prosvetne in druge kul-

turne organizacije prav odločen
poziv, da se v letošnjem spomin-
skem letu oddolžijo na vreden in
primeren način sv. zaščitnikom
krščanskega prosvetnega dela. Saj
nas celo naš jezik in naša izobraz-
ba spominjata apostolske gorečno-
sti svetih bratov.

Leta 1863. je bila tisočletnica pri-
hoda velikih blagovestnikov na Mo-
ravsko. Praznovali so jo vsi Slovani
in tudi drugi narodi. Tudi v Rimu
so slavili ob tej priliki sveta brata.
Največje slovesnosti so se vršile na
Velehradu na Moravskem. Med
Slovenci so bile številne prireditve
in vsi slovenski časopisi so prinašali
članke o sv. Cirilu in Metodu. Leta
1885. so vsi Slovani z velikimi slav-
nostmi praznovali tisočletni spomin
smrti sv. Metoda. Po vsej slovenski
zemlji sta se sv. Ciril in Metod sla-
vila v cerkvenih in drugih govorih
in takratni ljubljanski škof Missija
je v proslavo solunskih apostolov
izdal poseben pastirski list.

Kako naj proslavimo spomin ve-
likih bratov letošnje leto? Z otro-
ško udanostjo, iskreno hvaležnostjo
in trdno zaupljivostjo! Otroško-
udani bodimo verskim resnicam,
katere sta oznanjevala sveta moža
pred davnimi stoletji našim predni-
kom in delajmo po njunem vzoru,
da pride kraljestvo božje čimprej
med nas. Iskreno hvaležni jima bo-
dimo, ker sta vžgala v naših srcih
ljubezen do rodne besede in nas
učila jo spoštovati in ceniti. S tr-
dnim zaupanjem verujmo in po svo-
jih močeh pomagajmo, da se čim-
prej vresniči, za kar sta živela in tr-
pela: vesoljna cerkvena edinost!
Spravi med krščanskim zahodom in
katoliškim vzhodom bodi posveče-
no letošnje spominsko leto.

Kaj se godi po svetu?

Zadnje ženevsko zborovanje
Društva narodov je imelo precej
uspeha. Neoprodna stena, ki so jo
nemški nestrpnosti prav tako gra-
dili ko francoski, se ruši vsak dan
bolj. Prijateljstvo, za zdaj vsaj
mirno sosedstvo, se bo utrdilo. To-
da še so na obeh straneh na delu
nacionalistične sile, ki skušajo obe
sosedbi razdvojiti. Še najdejo kako
novo jabolko razdora, in prav v
Ženevi se jim je zadnjič znova za-
kotalilo pod noge jabolko prepira,
saarsko vprašanje.

Nemški zunanji minister Strese-
mann je postavil na dnevni red
vprašanje o izpraznitvi okrožja
Saar. Po mirovnih dogovorih je to
važno rudarsko okrožje zasedeno
po francoskih polkih. Nemške des-
ne stranke, ki ne marajo zblizanja
s Francozi, marveč tuhtajo načrte
za osveto, so neprestano podpiha-
vale žerjavico, ki je tlela. Po časo-
pisih smo brali o zavratnih umorih
francoskih častnikov in vojakov.
Brž ko se je to zvedelo v Parizu,
so narodno nestrpni listi bruhnili
ves svoj zatajevani žolc na Nemce
in zavpili, da se francoske čete
sploh ne smejo odpoklicati. Krivda
pa ni le na nemški strani, nego
prav tako tudi pri Francozih, ki so
se obnašali na nemškem ozemlju
kot v zasedeni deželi. Naravno je
potem, da je Nemcu ob vsaki še
tako nedolžni nerodnosti kakega

francoskega vojaka kri zavrela.
Neprestano je plapolal tam ob
Saari zubelj sovraštva. Trebalo ga
je pogasiti, da se še kaj hujšega ne
vname.

To nalogo si je naložil Strese-
mann v Ženevi. Stopil je k Briandu
in ga pobaral, kako kaj meni za-
stran odpoklica francoskih čet.
Francoski minister je pa gotovo
stal še preveč pod vtisom z doma
in ni dal točnega odgovora. To pa
ni Nemca oplašilo, marveč je dal
vedeti, da bo na javni seji sprožil
vprašanje in se bo glasovalo. Vsi
člani Društvenega odbora so bili
proti temu, ker bi se pri glasovanju
prav gotovo pokazala velika nee-
dinost. Ugled Društva narodov bi
vsled tega obledel.

Zato so vsi napeto čakali pre-
tekle sobote, ko se je imela odlo-
čiti besedna bitka med Streseman-
nom in Briandom. Prvi je stavil
pogoje, naj se določi dan ko bodo
francoske čete šle iz saarske kot-
line; drugič, število čet, ki ostanejo
še na mestu se mora znižati na par
sto; ta varnostna četa mora biti se-
stavljena iz moštva različnih držav.
Briand je na prvo točko pristal, le
proti mešanim četam se vpira in
trdi, da je 800 mož premalo za var-
stvo železnic in javnih naprav.

V tem vstane s sedeža angleški
zunanji minister in skuša prav du-
hovito pomiriti Francoza in Nem-

ca. Prosi Stresemanna, naj se nikar
ne kuja za 200 mož gor ali dol, saj
je Briand že na prvi dve točki pri-
stal. Po pet in pol urni politični
razpravi so se moške politiki zedi-
nili, da bodo Francozje izpraznili
saarsko okrožje tekom treh mese-
cev. Ostane naj le 800 mož za var-
stvo.

V Ženevi so se zedinili in — ska-
lili veselje vsem tistim prijatelj-
skim in neprijateljskim državam,
ki so si že mencale roke od veselja,
da sta si Francoz in Nemeč spet v
laseh.

Domači razgrajaji.

Oba zunanja ministra francoske-
ga in nemškega je pa doma še ča-
kala vroča juha. Francoski nacio-
nalisti so vpili, da je Briand zlezal
Nemcem pod peto; nemški so pa
sramotili Stresemanna, da se je
spet enkrat pustil od Brianda uka-
niti. Nemški zunanji minister se je
v pondeljek vozil iz Ženeve v Ber-
lin; že na prvi nemški postaji si je
lahko kupil desničarske liste, ki so
mu očitali, da je ravnal po svoji
glavi. Monarhistično glasilo 'Kreuz-
zeitung' je naravnost pisalo, da je
ženevsko zborovanje dokazalo ne-
možnost zblizanja med Nemčijo in
zapadnimi velesilami. Nemški na-
cionalci so očitali ministru, da je
sklenil gnil kompromis. Raje naj bi
odredil glasovanje in bi se pokaza-
lo, kdo je za in kdo je proti Nem-
čiji. Nacionalna glasila so krepko
pozivala svoje ministre, naj Strese-
mannu pri prvi ministrski seji
krepko levite bero.

Takšno branje pač ni moglo tek-
niti bravcu v salonskem vozu, ki je
drdral proti Berlinu.

Še bolj je pa moral biti Strese-
mann razočaran, ko je zvedel, da
tudi njegov lastni ljudje nergajo.
Leve stranke so mu očitale, da je
preveč poslušal nacionalce. Čemu
je bilo treba v Ženevi junačiti in
igrati vloge močnega moža. Saj je
že od vsega začetka bilo jasno, da
se bo saarska zadeva mogla rešiti
le, če obe strani nekaj odjenjata.

Mi moramo reči, da so ti glasovi
še najbolj pravilno presojali po-
ložaj.

Stresemann prijadra k bregu.

Ob tem vsesplošnem kritiziranju
Stresemannove zunanje politike je
vse kazalo na to, da bo ministrski
svet strogo meril Stresemannove
ženevske korake. Vladne kroge je
plašila tudi Stresemannova groznja,
da bo odstopil, če mu ne dajo prav.
Z njegovim odstopom bi se zrušila
cela Marxova vlada. To bi bilo za
Nemčijo usodepolno. Desničarji
bi smatrali padec Marxove vlade
za svojo zmago. Razmerje med
Francijo in Nemčijo, ki se komaj
izboljšuje, bi se napelo in naenkrat
bi vsa dosedanja politika stala na
glavi. Hvala Bogu, nemška republi-
ka se je topot izognila tej nevar-
nosti. Sestal se je pod Hindenburg-
govim predsedstvom ministrski
svet, ki je poslušal Stresemannove
razloge. Tudi nemško nacionalni
ministri so uvideli njih upraviče-
nost. Soglasno so odobrili zunanjo
politiko glede saarskega vprašanja
in glede dogovora s Poljsko zaradi
nemških šol v Gornji Šleziji.

V poslanski zbornici bodo mor-
da nacionalisti malo porazgrajali, a
se bodo vendarle uklonili večini.
Stresemann se bo pa zadovoljno
smehljal, ker je spet splaval na vrh.

Ne smemo pa domnevati, da je
le Stresemannova in Briandova po-
litika sporazuma, vsaj kakor se na
zunaj kaže, edini stvaritelj sprav-
nega duha. So še drugi

bolj važni in mogočni stvaritelji.

Kaj pravzaprav povzroča nape-
tost, mrznjo in sovraštvo med na-
rodi? Francoski pregovor pravi, da
če za vse vzroke zveš, moraš vse
odpustiti. To je res. Napetost med
ljudstvi izvira ponajveč iz nepo-
znavanja, iz napačnega razumeva-
nja drug drugega. 29. maja lanske-
ga leta so se zbrali v Luxemburgu
odlični zastopniki francoskega in
nemškega naroda. Ustanovili so
»Comité franco-allemand d'Infor-
mation et de Documentation« (fran-
cosko-nemški odbor za medseboj-
no obveščevanje). V tem odboru
ne sede le politiki ali trgovski za-
stopniki, marveč tudi francoski in
nemški književniki, umetniki, čas-
nikarji. Odbor ima en sedež v Ber-
linu, enega v Parizu. Naloga teh
podružnic je, dajati točna in nepri-
stranska poročila o obeh državah.
V berlinski centrali dobe Francozi
podatke o življenju, mišljenju in
čustvovanju Nemcev, v pariški pi-
sarni pa Nemci enaka obvestila o
Franciji in francoskem ljudstvu. Od
časa do časa se člani odborov se-
stajajo na skupne seje.

Že iz tega kratkega popisa je za
vsakogar umevno, da more franco-
sko-nemški sporazum napredovati
le, če se z dobro voljo odstranijo
hotene ali nehotene slabe predsta-
ve Francozov o Nemcih in obratno.
Na to pot, ki so jo brihtni domo-
ljubi obeh narodov ubrali, bodo
morala stopiti tudi druga ljudstva,
če noče svet v najbližji bodočnosti
dati besede strupenim plinom in
topovom.

Okno v svet.

Krščanska vzajemnost.

Urednik ljubljanskega »Sloven-
ca«, ki se mudi v Berlinu, je govoril
z drjem Marxom. Nemški ministr-
ski predsednik, vodja katoliškega
centruma, je v razgovoru dejal, da
bi bilo potrebno, če bi se včasih se-
stajali vodilni krščanski politiki iz
raznih držav. Marsikake socialne
in gospodarske ovire se bi lažje v
prijateljskem razgovoru premagale,
kot pa pri uradnih diplomatskih
pogajanjih.

V znak hvaležnosti.

V glavnem mestu Besarabije v
Višinjevu bodo Romuni postavili
spomenik Mussoliniju. To bo znak
hvaležnosti, da je Italija priznala
Besarabijo Romuniji.

Pred Šangajem.

Kantonske čete imajo zmeraj več
upanja na popolno zmago. Zdaj je
prestopila na njih stran še kitaj-
ska mornarica pod admiralom Yan-
gom. Čuje se tudi, da bodo Rusa
Borodina imenovali za diktatorja
cele južne Kitajske.

Ruska diplomacija.

Anglija bi rada zavarovala sebe
proti Rusiji na tak način, da bi vse
obmejne države proti Rusiji našun-
tala proti Moskvi. Ruska diploma-
cija pa prav spretno trže to mrežo.
Tudi ona si skuša pridobiti obmej-
ne države. Z Letonsko je že pod-
pisala pogodbo. S Turčijo je skle-
nila ugodno trgovinsko pogodbo.
Skuša si pridobiti tudi vse baltičke
države.

DNEVNE VESTI.

Trg sv. Jelerja.

Ga je še nekaj, pa ne več toliko kot včasih. Na Travniku so ponajveč izbirali srpe, kose in kmečko orodje. Po vseh ulicah od Kornja do izvoznega trga so pa stali voz pri vozu vozovi s semenskim krompirjem. Čez 300 vozov so ga pripeljali. Ceno je imel po 1.10 do 1.40 lir. Mestna občina je bila tudi vesela tega krompirjevega navala, saj je do bila na taksah kakih 900 lir.

Prosimo g. prefekta,

da naredi red pri osebnih izkaznicah. Naj se enkrat za stalno določi, kako naj se izpolni rubrika »nacionaliteta« v osebnih izkaznicah. Imamo slučaj na Vojskem, da se vpisuje »nacionaliteta italijana« tudi za Slovence. V Sp. Idriji prav pišejo »cittadinanza italiana«; to pač velja tudi za Slovence. Ali pa naj se piše kot v sosednji občini Gorenji Tribuški »nacionaliteta slovena« in naj se pristavi »cittadinanza italijana«. Občinski načelnik in tajnik na Vojskem se izgovarjata, češ, kaj bo pa g. prefekt rekel? — Čudno je tudi, da zahtevajo od vseh Vojskarjev odtis palca. Kaj so vsi občani sumljivi?

Zeleni križ

nam sporoča, da se je v četrtek preselil iz dosedanjih prostorov v ulico Morelli št. 26. Tja se od zdaj naprej obračajte. Telefon ostane isti št. 250.

Odbor društva »Skalnica«

bo imel v nedeljo dne 20. t. m. ob 4 $\frac{1}{2}$ popoldne v društvenih prostorih sejo, ki naj se je udeležijo vse odbornice. **Predsedništvo.**

Vodstvo fašja.

Včerajšnji »Piccolo« poroča, da se na prefekturi še vedno vrše živahna posvetovanja zastran sestave novega fašistovskega vodstva. Kvestura je tudi vse potrebno odredila, da se ohrani mir in red v mestu. V nedeljo bo novo vodstvo slovesno ustoličeno. Pokrajinski tajnik je kot smo že poročali inženir Franc Caccese, doma iz notranjosti kraljestva; v vodstvu so še korminski župan, fašistovski konzul Francisci, učitelj Corubolo, inženir Barich, inženir Franzot, profesor Mazocco in stotnik Bramo.

KAJ SI KORISTIŠ,

ako kupiš ceno testenino? Napolnijo se samo želodci, ne izdajo pa nič. Testenine »Pekatete« so zelo redilne in ker se zelo nakuhajo, jih manj potrebuješ od drugih. Zanesljivo prave v $\frac{1}{4}$ kg originalnih zavojih.

PRABABICA.

(Ob uprizoritvi »Mladike« v Gorici.)

Med najpretresljivejše nemške žaloigre prištevamo Fr. Grillparzerjevo »Prababico«. Ko je umetnik pisal to pretresljivo žaloigro, se je 5 dni zaprl v sobo, da bi v tihoti nemoteno zasnoval tragično dejanje. Našli so ga pri pisalni mizi s solzami v očeh. V lažje umevanje priobčujemo kratko vsebino, katero naj bi vsak udeleženec prečital.

V mogočem gradu sredi gozdov, koder se potikajo roparji, gospoduje grof Borotin. Prastara, odlična rodovina je zagrešila v preteklosti hud zločin. Prababica Berta je varala svojega moža in grešila s svojim ljubimcem. S tem grehom je nakopala rodbini trajno prokletstvo. Za svoj greh se pokori s tem, da hodi v viharnih nočeh po grajskih sobanah, dokler ne umrje zadnji Borotinov potomec.

Usodni čas se bliža. Izmed mogočnega debla Borotinov je ostal živ le stari grof s hčerko Berto. Imel je sina, ki je pa kot majhen deček nenadoma izginil. Oče je

Ali že veste?

Mogoče vam še ni znano, da je izšla marčeva številka »Našega čolnčiča«. Po vsebini in obliki prekaša »Naš čolnčič« vse družinske liste. S to številko se je pa naravnost postavil! — Treba je, da se postavite tudi vi! Nabirajte po vseh vaseh naročnikov! Ne bo vam žal, kajti za nizko ceno 10 lir dobite list, ki prinaša prekrasne povesti, opise in veliko lepih slik. Pri upravi smo zvedeli, da so poslali tretjo številko vsem, ki dosedaj niso vrnili »Čolnčiča«. S tem so postali naročniki in njihova dolžnost je, da naročnino čimprej poravnajo. Kar najtopleje priporočamo »Naš čolnčič« in prosimo vse prijatelje, da povsod agitirajo zanj.

Generalni fašistovski

tajnik Turati bo imel 24. aprila velik govor v Podgori (najbrže na Kalvariji). Tiste dni namreč se bo v Gorici vršilo veliko zborovanje vseh fašistovskih visokošolcev.

Obsojeni novinar.

Ljubljanski sodniki so te dni izrekli obsodbo nad odgovornim urednikom »Slov. Naroda« drjem Jožetom Birso, našim rojakom iz Gorice. V omenjenem listu je namreč izšel hud napad na jugoslovanske škofe, češ, da so oni proti koncordatu med Jugoslavijo in sv. stolico. Birsa je obsojen na 10.000 dinarjev in na en mesec zapora zaradi obrekovanja.

De Pinedo,

pogumni italijanski letalec se nahaja sedaj s svojim letalom »Santa Maria« v Paragvayu v sredini južne Amerike.

Za gospodarsko zблиžanje

med Nemčijo in Jugoslavijo bo veliko pripomogla odločitev, ki so jo sklenili veliki trgovski krogi v Nemčiji, da pošljejo v Jugoslavijo posebno odposlanstvo strokovnjakov, ki bodo proučevali gospodarske razmere v Jugoslaviji. Za gospodarskimi strokovnjaki si bodo ogledali Jugoslavijo tudi številni nemški časnikarji.

Po 12ih letih!

V tolažbo mnogim, ki še vedno čakajo na povratek svojcev iz svetovne vojne ali pa že molijo za pokoj njihove duše, jim povemo, da se vjetniki še zmeraj oglašajo. Iz Čepovana nam pišejo:

Dne 8. t. m. je prejel v Dolu št. 28. pri Čepovanu Jožef Bratuž, vulgo Žefovc, po dvanajstih letih dopisnico od svojega sina Antona iz Rusije. Lahko si mislimo veselo iznenadenje družine, posebno pa o-

četa, ko je zvedel, da mu sin še živi. Vsi so bili prepričani, da je padel na fronti. Kaj čuda, da sta oče in mati zaplakala ob veselem poročilu! Sin piše, da dela v rudniku, hudo trpi in prosi, da mu oče pošlje listine, da zamore priti domov. Seveda mu je oče hitro vse oskrbel in sedaj vsi čakajo, kdaj pride, da po ve o usodi še drugih, ki morda enako trpe in čakajo rešitve.

Prebrisana zločinka.

Človek bi dejal, ko to prebere, da se je tak zločin mogel izvršiti komaj v kakem velikem mestu. Pa se je zgodil sredi naše lepe in idilne Vipavske doline. Tako le je bilo:

Posestnik Ivan Vidic iz Sv. Križa je šel 9. marca t. l. po opravkih v Ajdovščino. Po končanih poslih se je krepčal v gostilni pri Slokarju v Ajdovščini. K njemu prisede domačinka Arzela Amalija iz Malih Zabelj št. 224. Ko ni moč pazil, mu spusti v kozarec nekaj uspavalnih praškov. Domov grede se Vidic, ki je nosil v listnici par tisočakov, onesvesti. Ničesar se zavedajoč gre, ko se prebudi, naprej proti Cesti. Spotoma se vstavi še v gostilni pri Kravosu. Ko hoče plačati svojega pol litra, zapazi, da nima več listnice. Ves preplašen gre brž javit v Ajdovščino k orožnikom.

Naslednji dan je Arzela šla v Gorico, kjer je ostala do 13. t. m. Medtem pa so nekje našli pobotnico za naročnino »Goriške Straže«, glasečo se na Vidičeve ime. Ta je peljala sled do Arzele, ki so jo vstavili na dobrihveljski postaji, ko se je vračala. Ko so jo orožniki čuli, je nenadoma zaprosila, naj jo puste na stran. Ko so preiskovali tam okoli, so našli lepo v zemljo potlačeno škatljičico uspavalnih praškov. Tako se je dokazalo, da je prebrisanka vzela posestniku Vidicu listnico, ko se je ta premagal od uspavalnega sredstva nezavesten zgrudil. En bankovec od tisoč lir so potem našli na križkem pokopališču. Preiskava bo morda še druge zanimivosti spravila na dan.

Ne nasedajte na limanice!

Že zadnjič enkrat je bilo v »Straži«, kako hodijo po deželi razni sleparji, ki kot agenti ali kaj drugega izvablajo od ljudi denar.

Prav tak slučaj kot smo ga zadnjič popisali iz idrijske grape, se je pripetil pred kratkim v Borjani. K neki vdovi, kateri je umrl mož pred par meseci v Ameriki, je prišla kakih 35 let stara ženska in je pravila, kako je poznala v Ameriki njeno ga moža in kako je bil bolan in kako je umrl. Prebrisanka je vdovo

celo nagovarjala, naj ji izroči zavarovalne listine po možu, ker ona da bo preje lahko dvignila 25.000 lir zavarovalnine. Vdova je sleparko primerno postregla in jo prenočila. Naslednje jutro je prišla v hišo še sosedka, ki ima hčerko v Clevelandu. Neznanka je tudi o tej vedela dosti povedati in je celo zatrdila, da pošilja hčerka po njej cel zavoj obleke, čevljev in še denar. Vse skupaj pa da ima zdaj nekje pri Gorici. Dejala je, da so bili zavoji pretežki, da bi jih s sabo prinesla. Pač pa je povedala, kdaj naj pridcio v Kobarid h korijeri, ko prinese zavoje. — V nedeljo zvečer je neznanka šla v gostilno, tam pila in plesala, da je bilo veselje. Slučajno so bili tam navzoči tudi nekateri, ki so bili v Ameriki in so začeli spraševati tujko. Tej je pa kar besedi zmanjkalo. Fantom, ki so ž njo plesali, se je pa zdelo, da je plesalka prej — moški kot pa ženska. Drugo jutro jo je neznanka zgodaj odkurila proti Kobaridu. Na določeni dan gresta vdova in njena sosedka v Kobarid h korijeri. Toda tujke ni bilo — od nikoder. Pač pa so čakale na njo poleg naših Borjank še tri druge ženske, ki jih je sleparka, oziroma slepar na sličan način ociginil.

Tridnevnic Apostolstva molitve v cerkvi sv. Ivana.

V sredo 23. in četrtek 24. t. m. se bo vršila pobožnost ob 5. uri zjutraj in ob 7 in pol zvečer, v petek 25. pa popoldne ob 4. uri. Blagoslovila se bosta tudi dva lepa kipa: presv. Srca Jezusovega in prečistega srca Marijinega. Udeležite se v obilnem številu.

CERKVENE SKLADBE ZA VELIKONOČNO DOBO.

a) Slovenske skladbe.

1. *Sicherl = Premrl: 15 velikonočnih pesmi.* To je gotovo naša najlepša velikonočna zbirka. — V nji so za meš. zbor prirejene že stare, a še vedno lepe melodije, kakor: Cvekova — Skalovje groba, Riharjeva — Zveličar naš, Vavknova — Dan presveti in Riharjeva — Jezus je vstal od smrti, ki ima zlasti v sredi pristno naroden ton. Zadnji aleluja v tej pesmi je treba peti v $\frac{3}{4}$ taktu in ne v $\frac{4}{4}$, kot je zapisano, ker to zahteva ritmična enotnost skladbe. Poleg teh starejših pesmi sta sprejeti v zbirko tudi dve lepi Premrlovi — »Zveličar gre iz groba« (str. 8) in nad vse mogočna »Jezus premagavec groba« (str. 9).

2. *Hribar: Postni in velikonočni napevi.* Ta zbirka ni sicer tako srečna kot Hribarjeva zbirka ad-

menil, da je nesrečno padel v grajski ribnik in utonil. V resnici pa so sina — Jaromir mu je bilo ime — ukradli roparji. Roparski poglavar Boleslav ga je vzgojil kot lastnega sina in mu prikrival pokolenje.

Zaloigra se začne s prizorom, ko grof v pismu izve, da mu je umrl stričnik, zadnji moški potomec Borotinov. V boleznih vzklikih razodene hčerki usodo odličnih Borotinov. Berta ga tolaži in razodene svojo ljubav do Jaromira, ki jo je z lastno življensko nevarnostjo nekoč rešil v gozdu in jo vzljubil. Nikomur se niti oddaleč ne sanja, kdo je ta Jaromir.

Kraljevi vojaki so bili poslani v grajsko okolico, da iztrebijo roparsko zalego, ki je napadala popotnike. V hudem boju z vojaki se je Jaromir komaj rešil na grad, kjer ga je gostoljubno sprejel grof in njegova zaročenka Berta. Na toženo, obupano lice Borotinovo je posijal žarek radosti, ker je upal, da v zetu Jaromiru dobi vrednega naslednika. Kraljevi stotnik javi, da so roparji pobiti in se nehote zaplete v prepir z Jaromirom, ki je roparje zagovarjal.

Staro prokletstvo je privrelo na dan. Tudi Jaromiru se je ponoči prikazala prababica, do pičice podobna grofovi hčerki Berti. V gradu zavladala strah, ki globoko pretrese družino in služabništvo.

Da bi grof Borotin pokazal svojo udanost napram kralju, sklene, da gre osebno v boj zoper roparje. S stotnikom odideta v viharno noč, da iztrebita še zadnjo roparsko zalego.

V temni noči se bije boj. Tudi Jaromir se je skrivaj splazil iz gradu, da bi pomagal — roparjem. V krvavem boju je bil Jaromir ranjen. Z grofovimi mečem je smrtno ranil tudi — Borotina. Na krvavem šalu, ki mu ga je dala v spomin na zaročeno Berta, je nesrečna deklica spoznala, da je njen zaročenec — ropar.

Jaromir hoče skrivaj zbežati z grada. Pred begom pogovori Berto, da mu sledi. O polnoči naj bi se sestala v grajski grobnici.

Medtem je grof umiral. Vojaki so zasledovali roparje in pripeljali pred umirajočega Borotina roparskega poglavarja Boleslava. Starec je razodel nesrečnemu očetu, da ga je umoril lastni sin.

Pred grobnico se srečata Jaromir in pobegli Boleslav, ki izpove nesrečnemu sinu, da je umoril očeta. V groznem obupu se zateče Jaromir k Bogu. Do mozga ga je pretresla vest, da je sin Borotinov in da je z lastno roko umoril — svojega roditelja. Ko je Berta zaznala grozno vest in v Jaromiru spoznala lastnega brata, se je v obupu zastrupila.

V grajsko grobnico, kjer je v krsti ležalo truplo umorjenega Borotina in nesrečne Berte, pride o polnoči Jaromir, ki ni še ničesar zvedel o Bertini smrti. V grobnici se mu prikaže iz krste prababica. Nesrečni morilec je mislil, da ima pred seboj Berto, ker je bila prababica do pičice podobna nesrečni vnukinji. Z ognjevitim hrepenejem hoče, naj gre ž njim. Prababica se mu razodene, odkrije mu v krsti ležeče truplo mrtve sestre in ga zakolje.

Ob grobeh nesrečnega rodu Borotinovega je jokal zadnji grofov služabnik. S tem je bila krivda oprana in Borotinovega rodu ni bilo več.

ventnih in božičnih, v katerih je skladatelj prav dobro pogodil razpoloženje dotične dobe, a jo vendar priporočamo, zlasti šibkejšim zborom.

3. *Zelesnik: Velikonočne pesmi.* Skladatelj sam nam je sporočil, da izidejo v kratkem te pesmi; po njegovi lani izšli zbirki 9 Marijinih pesmi sodeč, smemo upati, da bodo gotovo zadovoljile naše boljše zborove. Njegove »Postne pesmi (14)« so ravno te dni izšle; dasi nekoliko pozno, se jih bodo vendar bolj izurjeni zbori lahko naučili za predstoječe postne nedelje. Zelesnik gre v cerkv. glasbi dosledno svojo pot; ustvaril si je svoj poseben slog, ki ga v vseh dosedanjih skladbah spretno uporablja. Višja glasova vodi pogosto v terciah, v basovskem partu pa ju spremljajo kvintni postopi. Napredni organisti naj ga le študirajo!

4. *Hladnikove velikonočne pesmi* so popolnoma razprodane.

b) Latinske skladbe.

1. *Officium majoris hebdomadae cum cantu.* To najnovejšo koralno knjigo, ki je v platno vezana in opremljena s krasnim tiskom besedila in not, bi morala imeti vsaka cerkev, v kateri se poje oficij Velikega tedna. Kmalu bo 25 let, odkar je pokojni papež Pij X. izdal dekret o zopetni uvedbi starega, pristnega, tradicionalnega koralnega, v katerih naših cerkvah pa že pojo te častitljive, večnolepe melodije?

2. *Cantus chorales majoris hebdomadae ex editione vaticanae.* Dosedaj je gornji *Officium* pripraven čim bolj za duhovnike, je ta zbirka nalašč prirejena za pevce, oziroma organiste. Vsebuje vse koralne napeve Velikega tedna; stane 4 L.

3. *Hladnik, Te Deum* za mešan zbor in orgle (dober organist!).

4. *Hladnik, Regina coeli*, za mešan zbor in orgle.

5. *Springer: Koralni odgovori* (mašni in drugi) s spremljevanjem orgel.

6. *Griesbacher, Repertorium chorale*, I. in II. zvezek.

V I. zvezku so poleg drugih tudi velikonočni graduali in ofertoriji, a v II. introiti in komunije. Ena najbolj praktičnih in obenem lepih zbirk spremenljivih mašnih spevov! Vse navedene skladbe dobite v Katoliški knjigarni v Gorici.

J. B.

Gospodarstvo.

Jugoslovanski krompir.

V prihodnjih dneh dobi Zadružna zveza v Gorici I vagon dolnješkega krompirja. Vse tiste, ki so ga naročili, pozivljamo, naj ga čimprej dvignejo.

O pokojninskih prošnjah.

Prejeli smo iz Rima naslednja pojasnila o pokojninskih prošnjah: Iz novih pokrajnih prihaja v Rim vse polno prošenj po več letih, ko je bila prosilcem ustavljena začasna podpora. Prosilci v mnogih slučajih zamenjujejo začasno podporo s pravo pokojnino. Te prošnje se morajo zavriniti, ker prihajajo prepozno.

Nato opozarjamo vse one, ki imajo pravico do vojne pokojnine in za katere bo potekel v kratkem petletni rok, ki se računa od dneva, ko so predložili nekatere upravne ali pa zdravniške dokumente, da bi jim bila priznana začasna podpora in se niso dovolj brigali, da bi se jim bila priznala definitivna pokojnina.

Čl. 59 invalidnega zakona določuje: Pravica prositi za likvidacijo pokojnine, odškodnine in vojnih vzdrževalnin preneha, po 5 letih, od dneva, ko so bile upravnim ali zdravniškim potom ugotovljene rane, poškodbe in bolezni, ki so povzročile invalidnost v smislu čl. 54 in 55 istega invalidnega zakona.

Čl. 59 določuje tudi še naslednje: Kdor ne vloži v enem letu od dneva

ugotovitve ran in bolezni prošnje za definitivno pokojnino, ima pravico do pokojnine samo od prvega dneva onega meseca, ki sledi mesecu, v katerem je bila vložena prošnja z dokumenti.

Važne dolžnosti delodajalcev.

V »Gazzetta Ufficiale« dne 8. marca 1927. št. 55 je bil priobčen kr. odlok od 24. februarja 1927 št. 241, ki prinaša izvršilne določbe k sindakatskemu zakonu od 3. aprila 1926 št. 563. Imenovani odlok določuje, kako in kdaj naj se izpolnijo prijave delodajalcev, ki jih predpisuje čl. 5 sindakatskega zakona in višino prispevkov, ki jih bodo morali plačevati delodajalci in njihovi uslužbenci v letu 1927.

Čitateljem »Gor. Straže« je znano, da bo moral vsak delodajalec in vsak uslužbenec (delavec) plačati sindakatu, v katerega spada po svoji stroki in ki bo kot sindakat priznan od vlade, vsakoletni prispevek, če je vpisan ali če tudi ni vpisan v sindakat.

Razna sindakatska združenja bodo svojim članom dala potrebna navodila; ravno tako bodo gotovo županstva tudi razglasila vse važne določbe novega kr. odloka.

Radi važnosti predmeta priobčujemo v našem listu najvažnejše določbe novega odloka.

Dolžnost delodajalcev.

Do 25. marca morajo delodajalci krajevnemu strokovnemu združenju, v katerega so vpisani ali h kateremu po svoji stroki pripadajo in

ki jih po zakonu predstavlja, prijavititi število delavcev oziroma uslužbencev, ki so bili zaposleni v njihovem podjetju do 1. januarja 1927 leta.

V prijavi je treba navesti posebej število uradnikov, delovodij, delavcev, žensk in nedoraslih izpod 18. leta.

Poleg prijave števila delavcev je treba v posebni prijavi navesti število vodilnih uslužbencev in uradnikov, ki smejo v imenu podjetja podpisovati. Posebej je treba prijavititi tudi število vseh uradnikov, ki so nastavljeni v smislu zakona o zasebnih uradnikih in ki imajo nad 800 lir mesečne plače.

Do 15. julija 1927. morajo delodajalci prijavo ponoviti in v njej navesti število uslužbencev, kakor smo ravnokar pojasnili, ki so bili zaposleni v njihovih podjetjih do 1. julija 1927.

Poleg števila uslužbencev in tvrdeke podjetja je treba v prijavi označiti tudi, s čim se podjetje peča.

Opozarjamo, da morajo do 25. marca in do 15. julija 1927 leta izpolniti vsi delodajalci to predpisano prijavo in jo vložiti pri svojem strokovnem združenju, če so vpisani ali če niso vpisani v združenju.

Člen 5 sindakatskega zakona od 3. aprila 1926. št. 563 določuje za delodajalce, ki bi ne prijavi in ki bi izpolnili napačno prijavo kazen do 2000 lir.

Tajništvo Političnega društva »Edinosti« je pripravljeno prizadevatim pomagati.

Kaj je novega na deželi?

Pevma.

Tatvina, kakor se je zadnji čas razpasla v naši vasi nikakor ne sme več dalje. Da bomo imeli mi posestniki gozdove, vinograde in polja samo zato, da bomo davke od njih plačevali in jih drago obdelovali, sekali in brali bodo pa drugi, tudi ni prav. Ukreniti moramo nekaj na vsak način, da ta čudni tatvinski komunizem zatremo. Končno bi pa tudi radi vedeli, kaj naš poljski čuvaj dela in zakaj ga sploh tako drago plačujemo?

Renče.

Kot smo že javili uprizori prosv. društvo »Iskra« v nedeljo 20. t. m. ljudsko igro v petih dejanjih (10 slikah) »Mlinar in njegova hči«. — Ker vlada za to igro veliko zanimanja, pričakujemo obilo vdeležbe. Začetek ob 3½ uri. Ker je igra zelo dolga, prosimo cenj. občinstvo, naj bo točno!

Trnovo pri Gorici.

Čudno se pri nas obnašajo nekateri fantje. Ni jim bilo zadosti norenja v postu, morali so nadaljevati še v postu. Harmonika je škripala v neki zasebni hiši in celo svinjino je bilo treba jesti na veliki postni dan, ker je niso mogli v postu vse pospraviti. Hišne gospodinje naj bi klobase raje za družino hranile kot pa jih dajale za pušta. Zamera gori, zamera doli, take razvade je treba uničiti. — V postu se je poročilo pri nas 6 parov. Bog jim daj sreče v novem življenju! — Naše izobraževalno društvo spi. Fantje imajo premalo korajže, da bi kaj začeli, pa tožijo, da ni vodje. Vsak količkar izobrazen mladenič bi, čeravno ne s petjem, pa s čem drugim pričel.

Čepovan.

Dne 1. t. m. je umrl v Dolu najstarejši mož vse župnije Luka Velikonja. Imel je 87 let 5 mesecev in 8 dni. Še minule jeseni je kosil travo in delal v polju. Naj počiva v miru!

Sv. Mihael.

Minuli četrtek okrog polnoči je umrla g. Rudolfu Leban v cvetu let žena Alojzija roj. Velikonja. Osem dni poprej je še povila čvrstega

sinčka. Toda nemila smrt jo je po kratki bolezni iztrgala iz srede domačih. Zapušča tri majhne otročiče. Pogreb se je vršil v soboto zjutraj ob velikem številu vaščanov. Na njeni zadnji poti ji je zapelo v slovo tukajšnje izob. društvo par žalostink. Naj ji bo lahka domača gruda! Ostalim naše iskreno sožalje! — Kljub temu, da smo imeli razglas, kateri prepoveduje na pust se šemiti in hoditi za klobasami, je bilo pri nas in tudi v Ozeljanu veliko število šem. Plesalo se je le nekaj po zasebnih hišah. Le škoda, da se je ena harmonika preveč napila in da se je ples tako hitro zaključil.

Cerovo.

V »Straži« smo čitali, da je izšel odlok, da mora učiteljsko osebje poznati jezik, značaj in običaje ljudstva, kjer je v službi itd. V naši duhovniji smo imeli pred par meseci učiteljico, ki so jo otroci ljubili in spoštovali, ker jih je znala učiti državnega jezika s pomočjo slovensčine in so tudi dobro napredovali. Žal, so jo brž premestili. Prišla je druga, ki ne razume slovensko. Zato tudi ni takega napredka v šoli. Ko smo mi starejši v šolo hodili, so bili učitelji v zvezi s starši. Ti so nas vedno doma prašali, kaj smo se v šoli učili in so nam pri učenju pomagali ter včasih tudi z brezovko odganjali brezbriznost. Danes pa ni več te vezi med šolo in domom.

Starši.

Štjak.

Nočemo nobenega zbadati, pač pa resnico jasno povedati. Grozno je gledati, kako se letos občine bahajo s svojimi občinskimi proračuni. Da ne boste mislili, da smo mi z vsem na zadnjem mestu, povemo tudi mi svojega. Naši očetje so z nekaj kronami krili vse občinske stroške. Sedaj so pa kar 77.000 lir naračunali in to še s pripombo, da bomo morali še letos v dveh obrokih plačati, ko že tako težko plačujemo lanskega, ki je štirikrat manjši. Pridelka nimamo drugega, kakor to božjo kapljico, ki je pa letos zelo redka in je ni mogoče pridelati. — Občina sama menda nima

drugega čistega dohodka kot onih borih 120 lir od lova. Komaj par let je, odkar so pripeljali na občinski urad poln voz žar, volilnih kabin itd. Čemu danes vse to? Jeseni so pripeljali drugi voz miz, stolov, omar itd. Imeli smo dober pisalni stroj, na katerega je vsak lahko pisal. Naročiti je bilo treba novega! Iz aprovizacijskih časov smo imeli tehtnico decimalko, katere usodo iz usmiljenja zamolčimo. Šola se je v par mesecih dvakrat belila. Ene sobe za dušnega upravitelja, ki je za to prosil, pa ni bilo mogoče. Daj se sliši, da je v proračunu poleg številnih uslužbencev in naduslužbencev, katerim še vsem imena ne vemo, tudi občinski čuvaj s 3.000 lirami plače. Lahko bi se še kaj povedalo. Z visokih mest pa čujemo, naj štedimo! Več občanarjev.

Rihenberg.

Pišemo ravno čez leto in dan, odkar je »Straža« prinesla odlok kr. komisije za upravo furlanske pokrajine, glasom katerega so bili podvrženi kazni 200—2000 lir vsi oni, ki bi pobirali jajčka ali ptičje iz gnezd. Mesto nedoraslih otrok, bi imeli biti kaznovani mi starši oz. varuhi za take prestopke. — Ta odlok je izšel 15. marca l. l. Mi smo to vpoštevali in se držali tega; nekateri iz strahu pred kaznijo, drugi zopet iz »srčne in gospodarske uvidevne ljubezni do ptičev in njihovega zaroda« — kot je »Straža« lani blagohotno pripomnila, ko je naznanila ta odlok.

V naši občini živi neki mož, po poklicu je pek in gostilničar. Ima pa še en poklic, ta je, da lovi ptiče. Narejeno ima precej veliko umetno drevo, katero nosi seboj; podobno je božičnemu drevescu, le da visijo namesto bombonov po njem limance in na teh ptički. — Gospod urednik, ne objavljajte več v »Straži« nikakih odlokov o ptičjem varstvu. To nima pomena. Mi ne bomo ščitili ne jajc, ne mladičev, če bo na zimo s kakim dovoljenjem prišel zopet kak ptičji lovec na dan, ter zalagal vas Goričane s ptičjim mesom po 10 lir kilo.

Fojana.

V Barbani pri Fojani je preminul 10. t. m. 15 letni mladenič Vencelj Pulc. Pri delu je dobil akacijev trn v nogo, ga je izvlekel in delal naprej. Njegovo stanje se je po par dnevih zelo shujšalo in zdravnik je dognal zastrupljenje krvi. Fant je še 14 dni neizmerno trpel, več moških je moralo biti vedno pripravljeno, da so ga ob napadih držali. Vsa obilna zdravniška skrb ga ni mogla rešiti. Do zadnjega trenutka je bil pri popolni zavesti, ganljivo je večkrat jemal slovo od svojih staršev, bratov, sester in zancev. Potrpežljivo in vdan v božjo voljo je šel v boljše in večno življenje. Današnji razuzdani svet ni še imel časa ga pokvariti.

Ravne.

Za zaključek pusta moramo tudi mi še nekaj povedati v spodbudo fantom in dekletom, še bolj pa njihovim materam. Da se je na pust precej norelo, ni treba praviti. Prav na poseben način so pa pri nas pepelnico praznovali. Namesto, da bi šla mladina k pepeljenju v cerkev kot je stara krščanska navada, so pa nekateri fantje vlačili po vasi kotel pepela in ga trosili dekletom po glavah. Te so se seveda krohotale. Čedno!

Ustje.

Ker se mnogi jezijo radi dopisa iz naše vasi v zadnji »Goriški Straži« št. 20 in dolžijo mene, da sem jaz dopisnik, prosim cenjeno uredništvo, da s tem dopisom potrdi, da nisem jaz v nikaki zvezi z gori omenjenim dopisom. Tisti pa, kateri me dolžijo, da sem jaz dopisnik, naj si zapomnijo, da ko bom jaz kaj pisal, se bom podpisal s svojim polnim imenom. — Franc Ferjančič, Ustje 55. — Potrjujemo. Uredništvo.

Soča.

Dne 14. t. m. se je tu ponesrečil miličnik Henrik Plet, doma iz Fur-lanije, šele 23 let star. Hotel je čez par tramov onstran znanih »Korit« in je padel v prepad, odkoder so ga drugi dan z vso težavo dobili. Napovedujejo lep pogreb. Naj v miru počiva.

V Trenti je pričela znova preiskava radi lansko leto umorjenega Ivana Berginca (Štrukelja). Zapri so 6 oseb in zdi se, da bodo topot krivci razkrinkani. Natančnejše bo mo poročali o priliki obravnave.

Idrijske novice.

Po vseh čakalnicah kr. rudnika se je razglašalo te dni glede nabave živil po znižanih cenah iz centralnega skladišča železničarjev v Trstu. Dobro je to za nas rudarje, če moremo dobiti kje blago po znižani ceni. Mi se tega prav nič ne branimo, ker vsi vemo kakšna mizerija vlada danes med rudarji, da kmalu ne bomo mogli kupovati najpotrebnejših stvari. Zakaj pa ne bi rudniško ravnateljstvo napravilo eno tako filijalko v Idriji, da bi se lahko kupovalo direktno in bi si vsak človek lahko ogledal blago, kakšno je. Pogoji, ki jih objavljajo današnji oglasi po čakalnicah niso povoljni, ker je treba blago naročiti iz glavne zaloge železničarjev v Trstu ne da bi ga rudar videl. Blago pride in treba ga je plačati. V glavnem pa ne najdemo niti najpotrebnejših vsakodnevnih živil, kakor slanino in koruzno moko, dasiravno jo vsak rudar težko je, je vendar njegov vsakdanji živež, ker drugega rudar, ki ima družino, še ne vtegne kupiti. Malo zelja, malo repe, krompirja, fižola si pridela z velikim trudom, ako je letina dobra, a gorje mu, ako je leto tako kakor prošlo. Še kar so imeli našajenega, še to je vzela povodenj in pomoči od nikoder nobene.

Omeniti je pri gledišču še glede oddaje ključev društvom, ki imajo prireditve iger. Zadnji slučaj je bil žigosan že v časopisih in vendar se stvar do danes še ni popolnoma nič izboljšala; še vedno trpimo na tej bolezni. Zdi se nam, da so vsi klici brezpomembni. Upamo pa, da se bo vendar želja občinstva vpoštevala od strani rudnika, ker mora vsak prireditelj dosti drago pristojbino plačati. Najmanj 14 dni prej pa je treba vaj na odru pri vsaki igri.

Listnica uredništva.

Volčce: Via S. Caterina 1—2, Trieste.

Darovi.

Za »Slovensko sirotišče«: Prva Kmečka gospodarska zadruga v Se-lu na Vipavskem 30 L; preplačila za »Nova pot« in »Trojni cvet« 11 L. — Srčna hvala!

VABILO

k

REDNEMU OBČNEMU ZBORU Slovenske čebelarke zadruga, v. z. z o. j. v Gorici, ki se bo vršil dne 27. marca 1927 ob 10. uri popoldne v Gorici, Via S. Giovanni 6.

Dnevni red:

1. Pozdrav predsednika.
2. Čitanje zapisnika zadnjega obč. zbora.
3. Poročilo načelstva.
4. Poročilo nadzorstva.
5. Odobritev računskega zaključka za leto 1926.
6. Volitev načelstva.
7. Volitev nadzorstva.
8. Najetje posojila.
9. Slučajnosti.

Ako ne bo obč. zbor sklepčen ob določeni uri, se bo vršil glasom pravi, člen 26. drugi občni zbor pol ure pozneje ob vsakem številu navzočih članov.

Kmečka posojilnica v Devinu vabi svoje člane na

OBČNI ZBOR,

ki se bo vršil v uradnem prostoru dne 27. marca ob 3½ uri popoldne. Na dnevnem redu bo:

1. Poročilo o poslovanju zadruga.
2. Odobritev računov.
3. Volitev načelstva in nadzorstva.
4. Slučajnosti. Odbor.

Motor na nafto »Satima« ali »Bolindars« 10 HP v dobrem stanju je na prodaj. Naslov pove uprava »Goriške Straže«.

Hiša v Dornbergu« z zemljiščem ali brez zemljišča tik države ceste, pripravna za vsako obrt je na prodaj. Cena po dogovoru. Naslov pove uprava »Goriške Straže«.

Prostovoljna prodaja posestva na Ptujski gori.

Radi rodbinskih razmer se prodaja prostovoljno lepo posestvo na Ptujski gori, znameniti božji poti v Sloveniji. Posestvo obstoji iz hiše št. 7 v neposredni bližini romarske cerkve, dobro idoče gostilne z gospodarskimi poslopi, dalje hiše št. 3 s sadnim vrtom in vrtom za zelenjavo, pristave s pripadajočim posestvom.

Prodaja se skupno ali pa po sledečih skupinah:

1. Gostilna hiša št. 7 z gostilniškim inventarjem, gospodarskim poslopijem in vrtom z zelenjavo.
2. Hiša št. 3 s sadnim vrtom in vrtom za zelenjavo.
3. Pristava s posestvom skupno ali po parcelah.

Prodaja, odnosno parcelacija na licu mesta na Ptujski gori se vrši na Jožefovo 19. t. m. dopoldne ob 10. uri v Klemenčičevi gostilni. Pojavnila daje in sprejema ponudbe odvetniška pisarna dr. Ivana Fermevc, odvetnika v Ptujju. Cena primerna, plačilni pogoji, ugodni.

Gostilna se odda v najem v sredini mesta. Naslov pove uprava »Goriške Straže«.

Semenski krompir I. vrste je na prodaj pri Ivanu Culot, Via Morelli št. 4 — Gorica.

Krojaški učenec s triletno prakso želi vstopiti h kakemu krojaškemu mojstru, da bi ga izučil v rezanju in krojenju. Ponudbe na upravo »Gor. Straže«.

SEMENA.

Domača črna triletna detelja, lucerna, trave čiste in mešane z deteljo, krmilna pesa nemška »Mamuth« in »Eckendorf«, čebulček in vsa vrtna semena dobite v trgovini JOSIPA MUNIHA, Sv. Lucija ob Soči.

Lloyd Sabauda.

Prihodnje voznje:

v Severno Ameriko:

- »Conte Biancamano« 5. 4. 1927.
- »Conte Rosso« 22. 4. 1927.

Iz Genove v Njujork v 9. dneh;

v Južno Ameriko:

- »Conte Verde« 31. 3. 1927.
- »Principessa Giovanna« 13. 4. 1927.
- »Principe di Udine« 26. 4. 1927.

Iz Genove v Buenos Ayres v 13½ dneh.

v Avstralijo:

- »Re d'Italia« 29. 4. 1927.

Informacije daje in sprejema prednaročila na vozne listke zastopnik

F. Rosich, Gorica,
Via Contavalle št. 4.

Plačam najvišje cene za kože lisic, podlasic, kun, zajcev, mačk, veveric, jazbecov in **krto v.**

WALTER WINDSPACH - Gorica, Via Carducci 6

PODRUŽNICA

Ljubljanske kreditne banke v Gorici

Corso Verdi „Trgovski Dom“

Telefon številka 50

Brzjavni naslov: Ljubljanska banka

Delniška glavica

Centrala LJUBLJANA

Rezerve

Din. 50,000.000 Din. 10,000.000

Podružnice: Brežice, Celje, Črnomelj, Kranj, Maribor, Metkovič, Novi Sad, Ptuj, Sarajevo, Split, Trst. — Agencije: Logatec.

Vloge na knjižice po 4%.

Vloge v tekočem računu lir ali dinarjev, (najugodnejše obrestne mere).

Nakup valut, čekov, deviz in obligacij vojne odškodnine (bonov) po najugodnejših cenah.

Nakazila v tu- in inozemstvo.

Borzni in ostali bančni posli.

Čuvaj se senjske roke!

Zgodovinska povest.

Hrvatski spisal Avgust Šenoa, poslovenil F. Š. Cvetkov.

»Oh nesrečnik! Kaj je bilo v pisnu?« ga je vprašal gvardijan.

»Ne vem, oče, ali vsekakor hudo za vse.«

V tem je planil v sobo grajščak Hreljanovič.

»Gospoda!« je zavpil brez sape, »beneške galeje se bližajo senjski luki. Kapitan Barbo, od Rabatine vojske je prišel dragonec in vam je donesel list.«

»O Bog! Reši nas zlega!« je prekrižal gvardijan roke.

»Preteči nas hočejo,« je zavpil Posedarič bled, »po morju Benečani, po kopnem izdajalci! Zberimo pamet, gospoda, ne tratimo časa

zastonj! Rabata gre z veliko vojsko, da podavi senjske Uskoke. Toda vseh ne sme najti. Jaz mislim, naj nas ostane v mestu samo 300 ljudi in z njimi manj odlični vojvode, a šeststo junakov naj odide iz mesta z vojvodo Orlovičem, Stipanovičem in Radičem še to noč in z njimi vsakdo, kdor se je kedaj bil z Benečani. Ti, Jurij, ostaneš, tebe pozna samo turška glava.«

»A, vi knez?« je vprašal gvardijan.

»Jaz sem knez, plemič, vlastelin in nisem najemnik, jaz ostanem, da čuvam svoj stari dvor in grb, ki se sveti pred svetom in cesarstvom.«

»Tudi jaz ostanem!« je vzkliknil Orlovič.

»Ti ne smeš,« je odvrnil knez, »ljudje morajo imeti vodnika. Vi pričakujte zunaj po planinah dogodkov, ki imajo priti. Med tem bom vse javil nadvojvodi. Poleg

tega veš, da bi Benečani tvojo glavo rajši videli na vrhu svetega Marka v Benetkah, nego na tvojih rame-nih.«

»Kakor je knez rekel, tako naj bo!« je sklenil Barbo, »na delo, junaki! Jaz ostanem seveda v Senju in moja skrb bodi, da ne postane iz mušice slon. Sedaj z Bogom, da vidim, kaj mi piše Rabata.«

Krčma »črnega Nike« je bila prazna. Svetilka je žalostno brlela v tihem mraku, a gospodar Niko je sedel s povešeno glavo pred praznim sodom. Zunaj je tulil vihar, skrivaj so letele sence oboroženih ljudi, a z burjo vred se je razlegal meniški zvonec. V tem trenutku so se otvorila vrata in skozi nje se je prikazalo mršavo, oglato lice s sivimi brki pod črno uskoško kapo. Sive oči so se zabliskale — beli zobje zarezali.

ACQUA DELL'ALABARDA

proti izpadanju las.

Vsebuje kinin in je vsled tega posebno priporočljiva proti prehladu in za ojačenje korenin. Steklenica po 6 lir — se dobiva v lekarni Castellanovich, lastnik F. Bollafio, Trst, Via Giuliani 42. — V Gorici, Via Carducci 9 pri Fiegel.

Dr. A. Grusovin

se je preselil s svojim zdravniškim ambulatorijem v ulico Arcivescova do št. 7., I. nadstropje, nasproti škofije.

Podjetje inž. RIBI & C.

je obnovilo svojo zalogo

posameznih avtomobilskih delov

za Fiat 18 BL 18 HP, 15 Ter, Citroën, Diatto, Ceirano, Ansaldo, Saurer, GMC. Bogata izbira vložkov (cuscineti) za vse vrste vozil.

ZALOGA GUM

PIRELLI, FIRESTONE, GOOD JEAR.

Gorica, ulica IX. Agosto, št. 6

Naročila se pošiljajo po vsej deželi potom lastnih korijer.

Perje za postelje iz Češkega po ceni za kilogram: belo, izpuljeno L. 25, boljše vrste L. 32, mehke vrste L. 40, 48, 55, najfinejše L. 65 in 75, pernica L. 115. Pošiljatev točna in prosta carine. Vzorci brezplačno. Blago, ki ne ugaja, se lahko vrne ali zamenja. — Benedikt Sachesl, Lobes št. 9 presso Pilsen (Boemia).
